

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **F. O.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Praha 2, Na poříčním právu 1, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

T a k t o:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se včas podanou žalobou dne 5. 6. 2013 domáhal ochrany před nečinností správního orgánu a žádal, aby soud uložil povinnost žalovanému Ministerstvu práce a sociálních věcí rozhodnout ve věci žalobce, a to ve lhůtě deseti dnů.

Žalobce namítal, že Ministerstvo práce a sociálních věcí je nečinné v povinnosti vydat zákonem uložená rozhodnutí k žádosti podle § 179 správního řádu doplněnou o novou skutečnost, účast na rehabilitaci Rt 615/90, kterou mu Okresní soud ve Žďáru nad Sázavou doručil až dne 22. 8. 2012, a podanou České Správě sociálního zabezpečení, (dále jen „ČSSZ“), dne 23. 8. 2012 k přiznání starobního důchodu dle § 24 zákona č. 87/1991 Sb., o mimosoudních rehabilitacích, ve znění pozdějších předpisů, k původní žádosti ze dne 27. 12. 1995.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 23. 8. 2013 navrhl žalobu zamítnout s tím, že je nedůvodná. Správní orgán uváděl, že nebyl nečinný, neboť řízení ve věci důchodových nároků pana F. O. byla pravomocně ukončena v letech 1999 a 2004, o čemž byl žadatel informován dopisem ze dne 22. 5. 2013.

Městský soud v Praze ve věci rozhodl bez jednání, neboť k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního se žalobce ani žalovaný nevyjádřili.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze rozhodoval podle ustanovení § 81 odst. 1 soudního řádu správního na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Žalobce podal dne 29. 11. 2012 u Městského soudu v Praze žalobu proti ČSSZ, v níž uplatňoval své nároky týkající se výše starobního důchodu a jeho doplacení podle zákona o mimosoudních rehabilitacích. Městský soud v Praze usnesením ze dne 4. 1. 2013, č. j. 2 Ad 65/2012-3, postoupil věc Krajskému soudu v Brně jako soudu místně příslušnému. Proti tomuto usnesení podal žalobce kasační stížnost, ve které namítal, že z obsahu žaloby je zřejmé, že žalovaná nechce rozhodnout v zákonem stanovených lhůtách. Požadoval, aby mu doba nesvobody byla započtena za dobu zaměstnání. Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 6. 3. 2013, č. j. 4 As 10/2013-10, kasační stížnost odmítl.

Z dávkového spisu 380 511 410 ČSSZ soud zjistil, že žalobce ve své žádosti o starobní důchod z roku 1995 uváděl, že v 1968 až 1990, kdy byl v emigraci, pracoval v Itálii, USA a Rumunsku. Žalobce byl rehabilitován, tj. došlo ke zrušení odsouzení pro trestný čin opuštění republiky, přičemž uložený trest nebyl vykonán.

Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce dne 12. 4. 2013 podal žádost žalovanému, v níž se domáhal vydání nového rozhodnutí ve věci starobního důchodu se započtením doby v emigraci. Žalovaný ho dne 18. 4. 2013 vyzval, aby svůj nárok uplatnil na předepsaném tiskopise u příslušné ČSSZ, což dosud neučinil, ač mu to bylo v říjnu 2012 doporučeno. Dále byl poučen o tom, že v době svého zahraničního pobytu byl zřejmě účastníkem sociálních systémů cizích států, s nimiž má Česká republika sjednány smlouvy o spolupráci v oblasti sociálního zabezpečení, a že je tedy nutno v žádosti uvést bližší údaje o zahraničních zaměstnáních.

Ze správního spisu potom zjistil soud, že Ministerstvo práce a sociálních věcí na další žalobcovo podání označené jako žádost o opatření proti nečinnosti ze dne 26. 4. 2013 reagovalo sdělením ze dne 22. 5. 2013, v němž poukázalo na fakt, že tříletá lhůta pro obnovu řízení v jeho věci již marně uplynula, současně byl poučen o tom, že v mezidobí Česká republika vstoupila do Evropské unie a sjednala mezinárodní smlouvu o sociálním zabezpečení s USA, je proto účelné, aby při sepisování nové žádosti uvedl údaje o svých zaměstnáních či jiných pracovních činnostech v Itálii, USA a Rumunsku, aby ČSSZ mohla zahájit korespondenci s tamními nositeli sociálního zabezpečení.

Ze správního spisu potom zjistil soud, že Ministerstvo práce a sociálních věcí na další žalobcovo podání označené jako rozklad ze dne 24. 5. 2013 reagovalo dalším sdělením ze dne 31. 5. 2013, v němž poukázalo na fakt, že podle § 152 odst. 1 správního řádu lze rozklad podat pouze proti rozhodnutí, přičemž informační sdělení ze dne 18. 4. 2013 není rozhodnutím, a proto stížnost není důvodná.

Podle § 79 odst. 1 soudního řádu správního ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 7 Ans 5/2008–164 citované ustanovení § 79 s. ř. s. vymezuje okruh tvrzení, která musí žalobce uplatnit, aby jeho procesní úkon (žaloba) měl zamýšlené účinky, tj. dal vzniknout příslušnému procesně-právnímu vztahu, a vedl soud k rozhodnutí směřujícímu k ochraně veřejného subjektivního práva, v daném případě práva na vydání rozhodnutí či osvědčení správního orgánu. V průběhu řízení se poté zkoumá, zda žalobce tvrzenou věcnou legitimaci k podání žaloby skutečně měl, resp. zda se žalovaný tvrzené nečinnosti dopustil, zda je tedy skutečně věcně pasivně legitimován. V tomto smyslu je třeba institut aktivní legitimace chápat v tradičním pojetí jako oprávnění vyplývající z hmotného práva; má ji ten z účastníků, komu svědčí právo nebo povinnost, o něž se v řízení jedná. Rozšířený senát tedy uzavřel, že posouzení toho, zda je správní orgán nečinný ve smyslu § 79 s. ř. s., je otázkou důvodnosti žaloby (součástí rozhodnutí ve věci samé), nikoliv otázkou existence podmínek řízení.

Žalobce se svým podáním v inkriminované věci domáhá ochrany před nečinností správního orgánu, tj. žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí, nicméně ze správního spisu je nesporné, že žalobce ač byl dvakrát žalovaným poučen o nutnosti podat novou kvalifikovanou žádost u příslušné ČSSZ s údaji o svých zaměstnáních či jiných pracovních činnostech v Itálii, USA a Rumunsku, tak dosud neučinil. Z tohoto důvodu nemohl být žalovaný nečinný, stejně tak nečinná nemohla být ani ČSSZ.

Městský soud v Praze ze shora uvedených důvodů postupoval v souladu s § 81 odst. 3 soudního řádu správního a zamítnul žalobu, neboť není důvodná.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 17. ledna 2014

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

**za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová**